

Kwekersrecht 2023-2024

Hidde Koenraad*

Inleiding

Deze terugblik kwekersrecht bestrijkt de periode van oktober 2023 t/m 15 oktober 2024 en behandelt gepubliceerde Europese en nationale rechtspraak.

Nationaal zijn er in deze periode geen uitspraken te melden waarin een inhoudelijke beoordeling op het gebied van het kwekersrecht aan de orde kwam. Een kort geding bij de rechtbank Den Haag¹ werd enkele dagen voor de mondelinge behandeling ingetrokken. Dit nadat de gedaagden bij conclusie van antwoord onder meer de veredelings-historie van een vermeend in wezen afgeleid (sla)ras hadden overgelegd. Hierna volgde enkel nog een beslissing over de proceskosten ex. art. 1019h Rv.

Verder werd in een kort geding bij de rechtbank Gelderland² in reconventie een kwekersrechtelijk inbreukverbod gevorderd. De reconventie werd op basis van de beoordeling van de zaak in conventie afgewezen. Gelet op de exclusieve bevoegdheid van de rechtbank Den Haag in kwekersrechtzaken (ook in kort geding)³ had deze vordering niet-ontvankelijk moeten worden verklaard.

Opname van aanvullende eigenschap in officiële rasbeschrijving

In 2017 heeft House Foods Group Inc. (HFG) een aanvraag voor een communautair kwekersrecht ingediend voor een uienras genaamd 'SK20' met een bijzondere eigenschap. De uien van dit ras kunnen namelijk gesneden worden zonder prikkende of tranende ogen te veroorzaken.

Deze nieuwe eigenschap komt niet voor in het standaard testricht-snoer (*Technical Protocol*) voor uien. In de technische vragenlijst bij haar kwekersrecht aanvraag, verzocht HFG het CPVO dan ook om de “*zeer geringe hoeveelheid traanverwekkende elementen en pyrodruiven-zuur*” als een aanvullende onderscheidende eigenschap toe te voegen. HFG gaf daarbij aan dat toevoeging van deze bijzondere eigenschap

aan de rasbeschrijving de omvang van de bescherming van het ras bepaalt. Verder is deze eigenschap volgens HFG van grote cultuur-waarde, met name voor het gebruik van het ras.

Op grond van artikel 23 Uitvoeringsverordening 1239/95⁴ is de voorzitter van het CPVO bevoegd om andere eigenschappen van een ras en de uitingvormen ervan toe te voegen aan de testrichtsnoeren.

Na uitvoering van het DUS-onderzoek⁵ concludeerde Naktuinbouw dat het kandidaat-ras SK20 aan alle vereisten voor verlening voldeed. Daarbij werd echter geen onderzoek verricht naar de aanvullende bijzondere eigenschap. Het CPVO achtte dit niet noodzakelijk omdat het resultaat van het technisch onderzoek reeds concludent was op basis van de standaard eigenschappen uit het toepasselijke technische protocol, zodat geen rekening hoefde te worden gehouden met de aanvullende eigenschap. Het CPVO merkte daarbij nog op:

“In addition, we kindly remind you that the Office does not provide a service of testing any characteristic mentioned by applicants if there is no such need for the purpose of the CPVO decision on the application. Nevertheless, please be informed that this additional information stands in the file of the variety ‘SK20’. The CPVO exchanges the technical questionnaires with the EPO. Thus, if someone else claims a patent for the characteristic in question, there will be a trace that there is prior art in our documents.”

Het kwekersrecht op het uienras werd vervolgens verleend, maar dus zonder opname van de aanvullende bijzondere eigenschap in de ras-beschrijving. HFG tekende hoger beroep aan om de eigenschap alsnog in de officiële beschrijving van het ras op te laten nemen, dan wel, subsidiair, om een nieuw technisch onderzoek te gelasten om het kandidaat-ras alsnog op basis van die eigenschap te beoordelen.

* Mr. H.J. Koenraad is advocaat te Amsterdam en lid van de Kamer van beroep van het CPVO. Deze bijdrage is op persoonlijke titel geschreven.

1 Rb. Den Haag (vzr.) 19 april 2024, ECLI:NL:RBDHA:2024:5485 (*Rijk Zwaan / Monsanto Holland c.s.*). De auteur was als advocaat bij deze procedure betrokken.
2 Rb. Gelderland (vzr.) 5 april 2024, ECLI:NL:RBGEL:2024:1911 (*X / Fresh forward Marketing B.V.*).

3 Op grond van artikel 78 lid 2 ZPW 2005.

4 Verordening (EG) nr. 1239/95 van de Commissie van 31 mei 1995 houdende voorschriften ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad, betreffende de procedures voor het Communautair Bureau voor Plantenrassen.
5 Technisch onderzoek om na te gaan of een kandidaat-ras voldoende onderscheidbaar, homogeen en bestendig is.

De Kamer van beroep van het CPVO verklaarde het beroep evenwel niet-ontvankelijk wegens gebrek aan procesbelang.⁶ Het beroep kan volgens de Kamer van beroep niet leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing omdat niet opgekomen wordt tegen de beslissing om kwekersrecht te verlenen voor het ras SK20.

De Kamer van beroep oordeelde ten overvloede dat het beroep ook overigens ongegrond was omdat, anders dan HFG had betoogd, de voorzitter van het CPVO niet verplicht kan worden om de procedure voor het toevoegen van nieuwe eigenschappen aan de rasbeschrijving toe te passen. De Kamer van beroep wijst er daarbij op dat het CPVO bij de uitoefening van zijn wetenschappelijke en technische ingewikkelde taken een ruime beoordelingsbevoegdheid toekomt.⁷

Het CPVO had volgens de Kamer van beroep terecht geoordeeld dat de onderscheidbaarheid van het kandidaat-ras reeds was vastgesteld op basis van de eigenschappen die waren opgenomen in het technische protocol, en dat het volstaat dat het ras zich door ten minste één eigenschap duidelijk onderscheidt om dit ras te kunnen beschermen. Voor de vaststelling van de onderscheidbaarheid hoefde volgens de Kamer van beroep dus geen rekening te worden gehouden met de aanvullende eigenschap die HFG had aangevoerd.

HFG tekende vervolgens wederom beroep aan bij het Gerecht van Eerste Aanleg en stelde dat zij weldegelijk een procesbelang had: door de bijzonder eigenschap niet op te nemen in de rasbeschrijving had het CPVO een beperktere bescherming verleend dan HFG had gevraagd, zodat haar beroep om die reden ontvankelijk had moeten worden verklaard.

Maar ook volgens het Gerecht⁸ is het niet vereist dat alle eigenschappen van een kandidaat-ras uitputtend worden beoordeeld voor de verlening van het kwekersrecht. Het gaat enkel om die eigenschappen die van enig belang zijn voor de geschiktheid van het kandidaat-ras om te worden beschermd, en dan met name voor de onderscheidbaarheid ervan. Het technisch onderzoek beoogt volgens het Gerecht enkel na te gaan of het kandidaat-ras voldoende onderscheidbaar, homogeen en bestendig is ten opzichte van andere rassen. Het doel van dat onderzoek is niet om alle eigenschappen van het kandidaat-ras te beoordelen, noch het nut of de handelswaarde van die eigenschappen.

Het Gerecht overweegt verder dat zelfs indien de door HFG geclaimde aanvullende eigenschap zou zijn opgenomen in de officiële beschrijving van haar ras SK20, dit geen enkele invloed zou hebben gehad op de aan dit ras verleende bescherming. Een nieuw ras met dezelfde geringe hoeveelheid traanverwekkende elementen en pyrodruivenzuur, zou volgens het Gerecht immers toch kunnen worden beschermd zodra dat ras een of meer andere eigenschappen vertoont die het duidelijk onderscheiden van het ras van HFG.

Ten slotte stelt het Gerecht vast dat de toevoeging van de aanvullende eigenschap aan de beschrijving van het beschermde ras HFG geen enkel voordeel kan opleveren. Dit omdat de bescherming betrekking heeft op het plantenmateriaal zelf, zoals gedefinieerd door alle eigenschappen die voortvloeien uit het genotype ervan, ongeacht of deze al dan niet in de officiële beschrijving van het ras zijn opgenomen. Volgens het Gerecht heeft de Kamer van beroep dan ook terecht geoordeeld dat HFG geen procesbelang had. Tegen het arrest van het Gerecht werd geen hogere voorziening ingesteld.

Drempel voor instellen nietigheidsprocedure

Over de geldigheid van het communautaire kwekersrecht voor het beroemde appelras *Malus Domestica* Borkh 'Cripps Pink', beter bekend onder het merk PINK LADY, is in de afgelopen jaren veelvuldig geprocedeerd. Het Amerikaanse bedrijf Pink Lady America LLC vorderde tot aan het Europese Hof van Justitie aan toe⁹ tevergeefs nietigverklaring van het ras omdat het niet aan het nieuwerheidsvereiste zou voldoen.

In het algemeen geldt dat voor de beoordeling van nieuwerheid slechts van belang is of teeltmateriaal of geoogst materiaal van het ras vóór de *grace period* door de kweker zelf of met zijn toestemming is verkocht of anderszins ter beschikking is gesteld met het oog op de exploitatie van het ras. Dit betekent dat het aan derden zonder een commercieel oogmerk verkopen of ter beschikking stellen van plantmateriaal niet nieuwerheidschadelijk is.

Artikel 53 bis van de Uitvoeringsverordening¹⁰ bepaalt onder meer, dat wanneer er ernstige twijfels bestaan over de geldigheid van een kwekersrecht, het CPVO ambtshalve of op verzoek een procedure kan inleiden voor nietigverklaring.

Op 16 juli 2021 diende het Australische bedrijf Teak Enterprises Inc. een tweetal verzoeken in bij het CPVO tot nietigverklaring van het kwekersrecht voor 'Cripps Pink' alsmede voor het appelras 'Cripps Red'. Naast bewijs waarop in de bovengenoemde eerdere nietigheidsprocedures een beroep werd gedaan beriep Teak Enterprises zich op diverse nieuwe bewijsstukken. Het CPVO wees beide verzoeken echter af omdat er onvoldoende ernstige twijfels zouden bestaan voor het openen van nietigheidsprocedures in de zin van art. 53 bis.¹¹

Volgens de Kamer van beroep¹² had het CPVO op basis van het nieuwe bewijs echter wel degelijk de beide nietigheidsprocedures moeten inleiden en dit bewijs nader moeten onderzoeken. Het CPVO is er volgens de Kamer van beroep in beide gevallen ten onrechte vanuit gegaan dat *impliciete* toestemming van de kweker onvoldoende zou zijn om ernstige twijfels over de nieuwerheid aan te nemen. Onder verwijzing naar diverse uitspraken van de Kamer van beroep en het Gerecht wijst de Kamer van beroep erop dat de toestemming van de kweker in de zin van art. 10(1) van de Gemeenschapskwekersrecht-

6 Kamer van beroep CPVO, 1 juli 2022, Appeal Case A018/2021 (*House Foods Group, Inc. / CPVO*).

7 Zie o.a. HvJ EU 8 juni 2017, C-625/15, ECLI:EU:C:2017:435 (*Schniga GmbH / CPVO*).

8 GvEA 28 februari 2024, T-556/22, ECLI:EU:T:2024:128 (*House Foods Group, Inc. / CPVO*).

9 Beslissing CPVO 19 september 2016 (zaaknr. NN 17); Beslissing Kamer van beroep CPVO 14 september 2017 (zaaknr. A007/2016); Arrest GvEA 24 september 2019, T-112/18, ECLI:EU:T:2019:679 (*Pink Lady America LLC v CPVO*); Arrest HvJ EU 3 december 2019, C-886/19 (*Pink Lady America LLC v CPVO*).

10 Verordening (EG) Nr. 874/2009 van de Commissie van 17 september 2009 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad wat betreft de procedures voor het Communautair Bureau voor plantenrassen.

11 CPVO beslissingen van 17 mei 2021, nrs. NN 26 en NN 27.

12 Kamer van beroep CPVO 12 januari 2024 in de gevoegde zaken nrs. A019/2021 en A020/2021 ('Cripps Pink' en 'Cripps Red').

verordening nr. 2100/94 (hierna: “de Basisverordening”) ook impliciete toestemming inhoudt. Deze toestemming kan dus ook worden afgeleid uit andere handelingen en/of gedragingen van de kweker, almede uit andere feiten en omstandigheden.¹³

De Kamer van beroep overweegt dat Teak Enterprises diverse nieuwe bewijsstukken heeft ingediend, waaronder met name getuigenverklaringen die niet (eerder) door het CPVO waren beoordeeld. Aan de hand daarvan zou volgens de Kamer van beroep mogelijk indirecte/impliciete toestemming van de kweker tot bepaalde voortijdige verhandeling en/of vervreemding van materiaal van de rassen in kwestie worden afgeleid. Het CPVO dient de nietigheidsprocedures daarom alsnog in te leiden en nader te onderzoeken of de appellrassen in kwestie nietig dienen te worden verklaard. Wordt vervolgd.

Bewijslast in nietigheidsprocedures

In een nietigheidsprocedure voor het Gerecht in zaak T-77/23¹⁴ stond de geldigheid ter discussie van het in 2018 verleende communautaire kwekersrecht voor het ras ‘Belsemred1’, een vetplant van de soort *Sempervivum arachnoideum* L., beter bekend als spinnenwebhuislook (wie kent het niet). Volgens de verzoekster, Jan de Croon Holding B.V., voldoet dit ras niet aan de in de artikelen 7 en 10 van de Basisverordening gestelde voorwaarden van onderscheidbaarheid en nieuwigheid. Ter onderbouwing werd een overvloedige hoeveelheid bewijsmateriaal overgelegd, waaronder getuigenverklaringen, foto’s, facturen en lijsten van stekken.

De Croon stelde met name dat een ras genaamd Sempervivum Rood, een mutant van het ras Silberkarneol, dat identiek zou zijn aan of sterk lijkt op het bestreden ras, al sinds 2007 bestaat en sinds ongeveer 2009/2010 in grote hoeveelheden wordt verhandeld. De Croon stelde verder dat zij in de jaren voorafgaand aan de *grace period* een voorraad van het bestreden ras had aangelegd die een omvang van 50.000 planten had bereikt in 2018. Verder was het DUS-onderzoek naar Belsemred1 volgens De Croon niet naar behoren verricht, omdat het volgens haar reeds algemene bekende ras Sempervivum Rood daarin niet was meegenomen als referentieras. De Croon vorderde zowel bij de Kamer van beroep van het CPVO als bij het Gerecht¹⁵ dat er daarom een nieuw DUS-onderzoek moest plaats vinden.

Ten aanzien van de bewijslast wijst het Gerecht erop dat het CPVO op grond van art. 53 bis van de Uitvoeringsverordening alleen een procedure voor nietigverklaring kan inleiden wanneer er ernstige twijfels bestaan over de geldigheid van het kwekersrecht. Bovendien beschikt het CPVO volgens het Gerecht over een ruime beoordelingsmarge met betrekking tot de nietigverklaring van een kwekersrecht. Een nieuw DUS-onderzoek naar een reeds beschermd ras in het kader van een nietigheidsprocedure is volgens het Gerecht daarom enkel gerechtvaardigd wanneer er ernstige twijfel bestaat of, ten tijde van de aanvraag- c.q. voorrangsdatum, wel aan de voorwaarden van onderscheidbaarheid en nieuwigheid is voldaan. Het Gerecht verwijst in dit verband naar een niet gepubliceerd arrest van 11 april 2019.¹⁶ Daarbij wijst het Gerecht er verder op dat, hoewel het bestaan van

ernstige twijfels over de geldigheid van een verleend kwekersrecht een nieuw DUS-onderzoek in kader van de nietigheidsprocedure kan rechtvaardigen, dit niet afdoet aan de mogelijkheid van het CPVO of de Kamer van beroep om het nietigheidsverzoek niettemin – dus zonder nieuw DUS-onderzoek – af te wijzen (zie in gelijke zin het arrest van het Gerecht van 24 september 2019, Cripps Pink, T-112/18, EU:T:2019:679, punt 50).

Anders dan De Croon is het Gerecht van oordeel dat het CPVO, nadat op basis van het door De Croon aangevoerde bewijsmateriaal serieuze twijfels ontstonden over de geldigheid van het verleende recht, in voldoende mate aan haar verplichting had voldaan om zelf onderzoek te verrichten in dit verband. Zo had het CPVO onder meer contact gezocht met het onderzoeksbureau dat het DUS-onderzoek had uitgevoerd. Een betrokken deskundige verklaarde dat het oudere Sempervivum Rood ras destijds niet in het DUS-onderzoek werd opgenomen omdat een dergelijk ras niet op internet kon worden gevonden en ook niet werd genoemd door specialisten van het gewas Sempervivum.

De Croon stelde zich verder op het standpunt dat het niet nodig was om het bewijs te leveren dat het bestreden ras Belsemred1 en het ras Sempervivum Rood beide mutanten zijn van het vrije ras Silberkarneol, aangezien de interveniënte (lees: de houder van het kwekersrecht voor Belsemred1) zelf had erkend dat deze rassen identiek zijn. Het Gerecht gaat hier echter niet in mee en brengt in herinnering dat voor een succesvol beroep op nietigheid wegens het ontbreken van onderscheidbaarheid, niet alleen vast dient komen te staan dat het bestreden ras niet duidelijk te onderscheiden is van elk ander ras, maar eveneens dat dit laatste ras ten tijde van de aanvraag- c.q. de voorrangsdatum algemeen bekend was. Daarnaast dient voor het ontbreken van nieuwigheid niet alleen aangetoond te worden dat sprake is van teelt- of oogstmateriaal dat identiek is aan het bestreden ras, maar ook dat dat materiaal *door of met toestemming van de kweker* aan derden is verkocht of anderszins afgestaan met het oog op exploitatie van het ras, eerder dan één jaar vóór de aanvraagdatum c.q. voorrangsdatum, op het grondgebied van de Gemeenschap.¹⁷

Zowel het CPVO als de Kamer van beroep waren onder meer van oordeel dat op basis van het bewijsmateriaal van verzoekster niet met zekerheid kon worden vastgesteld dat er inderdaad sprake zou zijn van een identiek dan wel niet-onderscheidbaar ouder ras. Verzoekster had weliswaar in haar stukken verwezen naar diverse vermeend oudere identieke rassen (met verschillende benamingen) met rode bladkleur, maar officiële dan wel anderszins betrouwbare beschrijvingen van die rassen ontbraken in het bewijsmateriaal.

Het Gerecht overweegt in dit verband dat de identiteit van twee rassen in de zin van het nieuwigheidsartikel van artikel 10 van de Basisverordening een objectief begrip is die met passend bewijs moet worden gestaafd. Bijgevolg kan de erkenning door partijen van de identiteit van twee planten het CPVO niet ontslaan van zijn plicht om de identiteit zelf te beoordelen. Het ligt volgens het Gerecht daarbij op de weg van verzoekster om nader bewijs te leveren op dit punt.

¹³ Zie o.a. Arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 13 juli 2017, T-767/14, ECLI:EU:T:2017:494, r.o. 21, 103-108 (*Boomkwekerij Van Rijn-de Bruyn BV / CPVO*).

¹⁴ Arrest van het Gerecht van 22 mei 2024, T-77/23, ECLI:EU:T:2024:330 (*Jaw de Croon Holding B.V. / CPVO*).

¹⁵ Deze vordering werd gedurende de procedure ingetrokken.

¹⁶ Arrest Gerecht van Eerste Aanleg 24 september 2024, T-765/17, EU:T:2019:244 (*Pinova*), punt 33 en aangehaalde rechtspraak.

¹⁷ Dan wel eerder dan vier jaar of, in het geval van bomen of wijnstokken, eerder dan zes jaar vóór de aanvraagdatum, *buiten* het grondgebied van de Gemeenschap (zie artikel 10 lid 1 sub b) Basisverordening).

Daarbij kan slechts (zeer) beperkte bewijskracht worden ontleend aan verklaringen van partijgetuigen en/of ander nauw betrokkenen die mogelijk een commercieel belang hebben bij de nietigverklaring, alsmede aan anonieme verklaringen. Ook foto- en/of videomateriaal heeft volgens de Kamer van beroep nauwelijks enige bewijskracht, zeker niet als dit van matige kwaliteit is en niet geverifieerd door een onafhankelijke derde. Ten aanzien van het weliswaar overvloedige maar kwalitatief onvoldoende overtuigende bewijsmateriaal van verzoekster overwoog de Kamer van beroep van het CPVO:

‘The underlying suggestion behind the appeal is that weak and peripheral items of evidence might be compounded into solid whole. However, this is rarely the case and, in fact, the opposite often rings true: the multiplicity of peripheric facts add up to an uncomplete puzzle which betrays the weakness of the overall case.’

Het beroep op het ontbreken van nieuwheid moet volgens het Gerecht ook overigens worden afgewezen omdat verzoekster alleen had betoogd dat materiaal van het bestreden ras voorafgaand aan de aanvraagdatum al door een groot aantal telers vrijelijk werd gebruikt. Zij had kennelijk echter niet gesteld dan wel onvoldoende aangetoond dat (dit) materiaal van het bestreden ras voortijdig door of met toestemming van de kweker aan derden zou zijn verkocht of anderszins zou zijn afgestaan met het oog op exploitatie van het ras.

Ook het beroep op het ontbreken van onderscheidbaarheid werd afgewezen. Volgens het Gerecht had het CPVO terecht vastgesteld (en ook de Kamer van beroep terecht beoordeeld) dat op basis van het (weliswaar uitvoerige) bewijsmateriaal van De Croon niet (met voldoende zekerheid) kon worden afgeleid dat er inderdaad een potentieel niet-onderscheidbaar en reeds algemeen bekend Sempervivum-ras zou bestaan.

Volgens het Gerecht had de Kamer van beroep verder terecht het verzoek tot een nieuw DUS-onderzoek naar het bestreden ras (met toevoeging van het Sempervivum-Rood ras) afgewezen. Aangezien De Croon er niet in geslaagd was om aan te tonen dat dit laatste (of een ander potentieel niet-onderscheidbaar) ras algemeen bekend was ten tijde van de aanvraag, heeft de Kamer van beroep volgens het Gerecht terecht geoordeeld dat een nieuw DUS-onderzoek zinloos is. Immers ook indien na zo'n onderzoek zou komen vast te staan dat de rassen in kwestie niet-onderscheidbaar zijn, is aan het tweede vereiste, nl. de algemene bekendheid van het eerdere ras, niet voldaan. De Croon heeft volgens het Gerecht geen argumenten aangevoerd die het standpunt van de Kamer van beroep op dit punt in twijfel kunnen trekken. De Croon is in hoger beroep gegaan bij het Hof van Justitie.

Niet tijdig betalen jaartaksen

Nadat de houder van het aardappelras Melrose, ondanks diverse herinneringen, naliet om zijn jaarlijkse taksen te betalen, werd zijn kwekersrecht door het CPVO vervallen verklaard.

De houder, het Italiaanse bedrijf Romagnoli Fratelli SpA, betaalde de taksen vervolgens alsnog en diende gelijktijdig een verzoek om herstel in de vorige toestand in met betrekking tot de termijn voor betaling van de jaarlijkse rechten. Nadat het CPVO dit verzoek afwees, stelde Romagnoli Fratelli hoger beroep in bij het Gerecht.

De Basisverordening voorziet niet uitdrukkelijk in een rechtsgang bij de Kamer van beroep en evenmin rechtstreeks bij het Gerecht voor besluiten van het CPVO naar aanleiding van een verzoek om herstel in de vorige toestand op grond van artikel 80 van de Basisverordening. Volgens het Gerecht bestaat er voor dit soort verzoeken desalniettemin een rechtsgang krachtens artikel 81 lid 1 van de Basisverordening en artikel 263, vierde alinea, VWEU. Volgens het Gerecht zou de toekenning aan het CPVO van een exclusieve bevoegdheid de Basisverordening uit te leggen en toe te passen, zoals bepaald in artikel 80 van die verordening, indruisen tegen Europese rechtspraak.¹⁸

Als eerste middel voerde Romagnoli Fratelli aan dat zij met onvoorzienbare omstandigheden waren geconfronteerd als gevolg van de COVID-19-pandemie die had geleid tot de afwezigheid van haar enige met de correspondentie met het CPVO belaste werknemer. Bovendien zou sprake zijn geweest van een op haar gerichte cyberaanval. Het Gerecht oordeelde evenwel dat voor beide onvoorzienbare omstandigheden onvoldoende (deugdelijk) bewijs was voorgelegd.

Ten tweede voerde Romagnoli Fratelli aan dat zij de door het CPVO verstuurd betalingsherinnering betreffende de onbetaalde jaarlijkse rechten niet ontvangen had, en dat het CPVO niet het bewijs zou hebben geleverd van de daadwerkelijke betekening en de ontvangst van die herinnering.

Verder betwistte Romagnoli Fratelli dat het elektronisch communicatieplatform van het CPVO, genaamd “MyPVR”, kan worden beschouwd als een officiële wijze van betekening van documenten of besluiten in de zin van de Basisverordening en verordening nr. 874/2009.¹⁹

MyPVR stelt gebruikers in staat alle elektronisch beschikbare documenten en kennisgevingen van het CPVO alsmede het antwoord op kennisgevingen en verzoeken om dossiers en andere documenten te ontvangen, te visualiseren, af te drukken en op te slaan. Een en ander is nader geregeld in het besluit van de voorzitter van het CPVO van 20 december 2016. Door gebruik te maken van dit platform en door de algemene voorwaarden van MyPVR te aanvaarden, heeft Romagnoli Fratelli ermee ingestemd om kennisgevingen en mededelingen van het CPVO te ontvangen via MyPVR, aldus het Gerecht. MyPVR moet dan worden beschouwd als de enige officiële weg voor het toezenden van de officiële kennisgevingen. Romagnoli Fratelli had het CPVO bovendien ook niet (tijdig) in kennis gesteld van enig probleem met de toegang tot de diverse aan haar verstuurd documenten.

Overdrachtsperikelen

Ten slotte is vermeldenswaardig een uitspraak van de Kamer van beroep van het CPVO²⁰ over de vermeend onbevoegde overdracht van een kwekersrecht van het Spaanse bedrijf Ángel Teresa Hermanos

¹⁸ Zie o.a. HvJ EU 25 juni 2020, C-14/19 P, EU:C:2020:492 (*Satcen/KF*), punt 64.
¹⁹ Verordening (EG) nr. 874/2009 van de Commissie van 17 september 2009 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad wat betreft de procedures voor het Communautair Bureau voor plantenrassen (herschikking).

²⁰ Kamer van beroep CPVO 13 december 2023, A001/2022 (*Queen*), gepubliceerd op de website van het CPVO (CPVO database on PVR case law). De auteur was als lid van de Kamer van beroep bij deze procedure betrokken.

(ATH) op het pitloze mandarijnen-ras 'Queen'. Volgens ATH werd dit kwekersrecht zonder haar medeweten en/of toestemming door een niet langer bij haar werkzame directeur (de heer Rénan) overgedragen aan een Spaanse onderneming Seedless Gold International (SGI), waarvan Rénan de directeur is.

Rénan stond al sinds de aanmelding van het ras in 2006 en ook ten tijde van de overdracht bij het CPVO ingeschreven als de gemachtigde van ATH. Het CPVO had het door Rénan zowel namens ATH als SGI ondertekende standaard CPVO-overdrachtsformulier goedgekeurd en de overdracht vervolgens aangetekend in het rassenregister. Na tevergeefs bezwaar te hebben aangetekend tegen deze gang van zaken bij het CPVO ging ATH in hoger beroep. ATH had daarnaast ook aangifte gedaan tegen Rénan wegens valsheid in geschrifte en ook werd er een strafrechtelijk onderzoek naar Rénan geopend.

De Kamer van beroep oordeelde dat het CPVO in dit geval nader had moeten onderzoeken of Rénan (nog) wel bevoegd was om het kwekersrecht namens ATH over te dragen. Volgens de Kamer van beroep mocht het CPVO er niet zomaar vanuit gaan dat de heer Rénan nog

altijd bevoegd was om ATH te vertegenwoordigen bij het Bureau. Het hiertoe ondertekende formulier '*Aanwijzing van een gemachtigde*' dateerde uit 2006 en was ten tijde van het overdrachtsverzoek al 15 jaar oud. Bovendien kon op basis van dit oude formulier (dat in 2016 overigens door het CPVO werd aangepast) volgens de Kamer van beroep niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld of Rénan ook bevoegd zou zijn om het kwekersrecht over te dragen.

Ook uit de bewoordingen van een door Rénan aan het CPVO toegezonden overeenkomst tussen ATH en SGI kon volgens de Kamer van beroep niet met voldoende zekerheid worden afgeleid dat partijen daarmee beoogden het kwekersrecht voor 'Queen' aan SGI over te dragen. Gelet hierop, alsmede de omstandigheid dat Rénan zowel voor de overdragende als voor de verkrijgende partij het overdrachtsformulier had ondertekend en ingediend, had het volgens de Kamer van beroep op de weg van het CPVO gelegen om eerst nader te onderzoeken of Rénan inderdaad wel bevoegd was om het kwekersrecht te mogen overdragen. De Kamer van beroep heeft het CPVO daarom bevolen om de overdracht terug te draaien. SGI is tegen deze beslissing in hoger beroep gegaan bij het Gerecht.